

הרפתקאות של אמא הוברד והכלב שלה

אמא הוברד, המזווה הריק והכלב המוזר שלה הפכו לשם דבר בארצות דוברות אנגלית. הסיפור מופיע בגרסאות שונות ועם ציורים רבים ומשונים, ומנוצל גם למטרות פרסום מסחרי בצורות רבות. הסיפור אמנם שייך לסידרה הגדולה של חרוזי חדר הילדים, אבל מקורו דווקא באירועים פוליטיים במאה ה-XVI, והוא נכתב כסאטירה על ההתרחשויות בחצר המלכות האנגלית אז. המחבר אינו ידוע. לא מצאתי גרסה עברית של הסיפור ולא ידוע לי האם הוא תורגם לעברית אי-פעם. אך זהו סיפור קלאסי וכדאי להכירו, גם אם אין בו ערך מוסרי או ספרותי רב. לא התיימרתי לתרגמו בחרוזים, כפי שהוא נכתב במקור, אך אם מישהו מוכן להוסיף גרסה מחורזת של הסיפור, אשמח לצרף אותה כאן. בחרתי להציג גרסת הסיפור שיצאה לאור כנראה בראשית המאה ה-XX (את שנת ההוצאה המדויקת לא הצלחתי לאתר), עם ציורים מודפסים בשיטת פיתוחי עץ. בסוף הסיפור הוספתי גם כמה דוגמאות של ציורים מהשנים האחרונות.

**הרפתקאות
של אמא הוברד
והכלב שלה**

ילדים וילדות החמודים, קראו את הסיפור המוזר
על אמא הוברד והכלב שלה, דאגתה היחידה,
שידע להאכיל חתול, ולרקוד גם אחרי שמת.
איזה סיפור נפלא ומוזר.

אמא הוברד הזקנה
ניגשה למזווה
כי לתת עצם לכלבה המסכן.
אך כשפתחה את המזווה
הוא היה ריק
ולא יכלה לתת לכלב ולא כלום.

היא הלכה לאופה
כדי לקנות לו קצת לחם.
אבל כשחזרה
הכלב היה מת.

היא הלכה לנגר
כדי שיבנה לו ארון קבורה,
אך כשחזרה
הכלב צחק ממנה.

היא הלכה לפונדק
להביא לו קצת יין
וכשחזרה
הכלב עמד על הראש.

אזי היא הלכה לירקן
לקנות לו קצת פרי
אבל כשחזרה
הכלב ניגן בחליל.

היא יצא שוב
לקנות לו חולצה
וכשחזרה
הכלב טווה כתנה.

אז הלכה לחייט
כדי שיתפור לו מעיל
וכשחזרה
הכלב רכב על תיש.

הלכה שוב לכובען
לקנות לו כובע
וכשחזרה
הכלב האכיל חתול.

בסוף הלכה לספר
לקנות לו פיאה
וכשחזרה
הכלב רקד.

היא קדה לו קידה
הכלב הניד בראשו,
היא אמרה "לשירותך"
הכלב ענה "האו, האו."

